ДА ПОЕМЕМ ПО ПЪТЯ НА НАСЛАЖДЕНИЕТО НА ХРИСТОС КАТО ДЪРВОТО НА ЖИВОТА

Конференция в Централна и Източна Европа и Балканите

23-25 септември 2022 г

Букурещ, Румъния

2022 Living Stream Ministry
Не копирайте и не разпространявайте.

КЛЮЧОВИ ЗАЯВЛЕНИЯ

Храненето с дървото на живота, тоест наслаждението на Христос като на наше жизнено снабдяване, трябва да бъде главното нещо в църковния живот.

Двете дървета в Битие 2:9—
дървото на живота и дървото на познанието за доброто и злото—
представляват два принципа—
принципът на живота и принципът на правилното и неправилното.

Господното възстановяване е възстановяване
на това да обичаме Господ Исус с първата любов, с най-добрата любов,
и на това да се храним с Господ Исус като дървото на живота
за изграждането на органичното Тяло Христово,
което представлява изграждането на Новия Ерусалим
като цел на Божията вечна икономика.

Като възпроизводство на Христос, Който е дървото на живота,
ние, вярващите в Христос и Божии деца,
имаме вечен живот и можем да му се наслаждаваме
и също така можем да служим с този живот на другите части на Тялото Христово.

Химни за първото съобщение

602

1. Колко славно! Колко свято!
   Бог вечният живот е!
   Пълен, безграничен Той е,
   Чист и милостив е Той!
   Всички Негови богатства
   Във живот и със любов.

2. Любещо и благодатно
   Сам Бог живот е за нас!
   Той в човека дух направи
   Да изпълни Своя план.
   Копнежа на сърцето Му
   Да бъде приет в нас.

3. Каква любов и благодат!
   Бог като живот тече!
   Не е вече скрит от нас Той
   Но откри се Той във нас.
   Като плът, а след т`ва кат Дух
   За да знаем ний живот..

4. Колко близо е сега Той!
   Бог в Христа живот за нас!
   Бог, в Христос е въплътен Той,
   За да бъде изявен.
   Умря и възкръсна Той, за
   Да бъде живот за нас.

5. Какво чудо, като Дух Бог
   На човека се яви.
   Той сега преобрази се,
   Като Дух Го знаем ний.
   Убеждавайки човека,
   В нас Той прави Своя дом.

6. Колко славно! Колко скъпо!
   Триединният Бог във нас!
   Отец във Сина дойде и
   Синът като Дух тече.
   Духът в човека навлиза
   Бог като живот дари.

7. Колко тайнствено, реално!
   Бог тече сега във мен!
   В сърцето ми във единство,
   Той дойде живот да е.
   Алелуя! Алелуя!
   Аз ще славя винаги!

Химни 612

1. Бог желае да е за мен
   Приток пребогат
   С Него аз да съм едно
   Трябва в духа.

   Всички Негови богатства
   Във Духа текат
   Трябва да упражня духа си
   Да Го позная.

2. Всички Свои богатства
   Той ми е дарил.
   Трябва аз да Го докосна
   Във Духа.

3. Със ума си Го разбирам
   Със духа чувствам.
   Който духа не използва
   Много губи.

4. Като слушам съобщения
   Моля се над тях.
   Словото Му да проникне
   Вътре във мен.

5. Словото кат‘ изучавам
   Да докосвам Бог.
   Ако съм във ума си
   Мъртво е то.

6. О, богатство и слава
   Във духа блестят
   Като упражня духа си
   Мои стават те.

ВЪВЕДЕНИЕ:

ДА ПОЕМЕМ ПО ПЪТЯ НА НАСЛАЖДЕНИЕТО НА ХРИСТОС КАТО ДЪРВОТО НА ЖИВОТА

Изключително важно общение от брат Лий

„Дървото на живота типизира Христос, Който влага живот в човека и Който удовлетворява и задоволява човека“—Life-study of Genesis, с. 141.

„Единственото, от което се нуждаем, е да се наслаждаваме на Господа като дървото на живота“—The Tree of Life, с. 23.

„През май на 1943 г… аз се разболях тежко от туберкулоза… По време на двете години и половина от своето боледуване аз видях дървото на живота. По време на тази две години и половина аз видях, че в Господното възстановяване и в Господната работа ние изпитваме недостиг на живот. Всички видове проблеми, каквито и да са те, произлизат от недостига на живот. Когато видях това, аз се изпълних с разкаяние, дълго се изповядвах и напълно се покаях пред Господа; освен това, преживях множество неща пред Него… Съобщенията на тема дървото на живота спасиха много светии и освободиха много от братята и сестрите в Нанкин. В резултат на четиригодишната бурия в църквата в Шанхай в продължение на много години светиите се чувстваха обезсърчени и потиснати и не можеха да направят нищо. Тези съобщения освободиха техния дух и просветлиха тяхното сърце… Аз съм благодарен на Господа за това, че чрез съобщенията на тема дървото на живота църквата в Шанхай беше изцелена… Съобщенията на тема дървото на живота положиха основата за съживлението на църквата в Шанхай“—The History and Revelation of the Lord’s Recovery, том 1, стр. 130, 133, 135, 138.

„Храненето с дървото на живота, тоест наслаждаването на Христос като на наше жизнено снабдяване, трябва да бъде главното нещо в църковния живот—Откр. 2:7, бележка 6, 4-ти абзац.

„Порочното състояние на нечестивите се състои в това, че те не пристъпват към Господа, за да се хранят с Него и да Му се наслаждават… Те вършат много неща, но не идват да се свържат с Господа, да Го приемат, да вкусят от Него и да Му се насладят. В Божиите очи няма нищо по-лошо от това“—Ис. 57:20, бележка 1.

Бог възнамеряваше да даде Себе Си на човека като дървото на живота за наслада на човека. „Да разберем, че Бог иска да Му се наслаждаваме и че Той не иска да вършим нищо за Него, означава да разберем, че християнският живот е свързан с наслаждението… Ако променим възгледите си и видим тези две неща, ще можем лесно да живеем живот на наслаждение на Бога“—The Vision of the Tree of Life and the Tree of the Knowledge of Good and Evil, с. 60.

„Ако искаме да поемем по пътя на наслаждаване на Бога, трябва да променим възгледите си… Ако искаме да навлезем в реалността на наслаждението на Бога, трябва да видим едно контролиращо видение… Едва след като станах на четирийсет години, Господ ми разкри начина, по който можем да Му се наслаждаваме. Аз се разочаровах от това, че в продължение на двайсет години бях пропилял по-голямата част от времето си и енергията си. Повечето от моите молитви не струваха нищо и времето, което бях прекарал в четене на Библията и на духовни книги, също беше напразно. Именно тогава осъзнах, че начинът, по който работим, беше неправилен, и че нашият духовен стремеж също беше неправилен… Тъй като понесох голяма загуба в резултат на това, че бях поел по неправилен път, аз не искам другите да повтарят същата грешка. Надявам се, че другите ще поемат по пътя на наслаждаване на Бога. Умолявам светиите да престанат да вървят в неправилния път. Трябва да преосмислим предишния си начин на следване на Господа. Нуждаем се от коренна промяна на възгледите. Нуждаем се от контролиращо видение“—The Vision of the Tree of Life and the Tree of the Knowledge of Good and Evil, с. 51.

Първо съобщение

Да поемем по пътя на наслаждението на Христос като дървото на живота за осъществяването на Божията вечна икономика

Пасажи от Писанията: Бит. 2:7-9; Откр. 2:7; 22:14; Йн. 1:4; 14:6а; 10:10б; 6:35, 57, 63

I. Във 2-ра глава на Битие виждаме, че човекът беше изправен пред два избора—дървото на живота и дървото за познаване на доброто и злото—стих. 7-9:

A. Двете дървета показват, че в тази вселена съществуват две воли, два източника и две възможности, които човекът може да избере със свободната си воля—вж. Втзк. 30:19-20.

B. Дървото на живота обозначава Христос, въплъщението на Триединния Бог, като живот за човека под формата на храна, за да може човекът да Му се наслаждава и да се конституира с Него за Негова слава, за Негово корпоративно изражение, и по този начин да изпълни Божието първоначално намерение съгласно Неговата вечна икономика—Бит. 1:26; Ис. 43:7; Бит. 2:9; Откр. 2:7; 22:14; Йн. 1:4; 14:6а; 10:10б; 6:35, 57, 63; Откр. 21:10-11; вж. 4:3:

1. Дървото на живота, дървото на Бога, Божието дърво е център на вселената.
2. Старият Завет започва с дървото на живота (Бит. 2:9), а Новият Завет завършва с дървото на живота (Откр. 22:2, 14); следователно мисълта за това, че Бог е живот за човека, може да се проследи на протежение на цялото божествено откровение.
3. Това, че Бог постави човека пред дървото на живота, показва, че Бог искаше човекът да Го приеме за свой живот, като се храни с Него органически и Го усвоява метаболитно в себе си, за да може Бог да се превърне в съдържание на човешкото същество—Йн. 6:57, 63; Ер. 15:16; Мт. 4:4.

C. Дървото за познаване на доброто и злото символизира Сатана като източника на смърт за човека—Евр. 2:14:

1. То също така символизира всичко извън Бога, защото всичко, което не е Самият Бог, в това число добрите и дори библейските и религиозни неща, може да бъде използвано от Сатана, лукавия, за да донесе смърт на човека—Йн. 5:39-40; 2 Кор. 3:6б.
2. Доброто и злото не са символизирани от две различни дървета, а от едно и също дърво, от второто дърво; следователно търсенето на добро извън Бога, е свързано със Сатана.
3. Истинското добро е Самият Бог; следователно, да придобиваме Бога, означава да придобиваме истинското добро—Мт. 19:17а; Мк. 10:17-18; Пс. 16:2.

D. Дървото на живота прави човека зависим от Бога (Йн. 15:5), а дървото на познанието кара човека да се бунтува против Бога и да бъде независим от Него (вж. Бит. 3:5):

1. Храненето означава зависимост; фактът, че Бог е наша храна, символизирана от дървото на живота, означава, че ние сме длъжни постоянно да зависим от Бога.
2. Дървото на познанието означава независимост; в Божиите очи първият и най-големият грях на човека е независимостта.

E. Двете дървета водят до две линии, до два пътя—пътя на живота и пътя на смъртта—които вървят на протежение на цялата Библия и намират своя завършек в книгата Откровение:

1. Смъртта започва с дървото на познанието (Бит. 2:17) и завършва с огненото езеро (Откр. 20:10, 14).

2. Животът започва с дървото на живота и завършва с Новия Ерусалим, града на водата на живота—22:1-2.

II. Трябва да стоим в пътя на живота, в линията на живота, в поддържането на живота чрез наслаждението на Христос като дървото на живота за Божието изграждане в живота чрез нашия растеж в живота—Йн. 10:10б; Откр. 22:1-2; Еф. 4:16; 2:21-22; Кол. 2:19:

A. Ние стоим в пътя на живота, като живеем и служим съгласно принципа на живота, а не според принципа на правилното и неправилното:
   1. Трябва да живеем и да действаме съгласно вътрешното чувство на живота в нашия дух, според водителството на живота, а не според принципа на правилно и неправилно—Римл. 8:6; 2 Кор. 2:13.
   2. Стандартът за християнския живот се определя от присъствието на обитаващия в нас Христос; не става въпрос за правилно и неправилно, а за това, дали божественият живот в нас се съгласява с дадено нещо, или не—Мт. 17:3, 5, 8; вж. Мал. 2:15-16.

B. Ние стоим в пътя на живота, като обичаме Господа до краен предел и привличаме другите да тичат след Него—Мк. 12:30; Пес. 1:4а:
   1. За да се наслаждаваме на Христос като дървото на живота, трябва постоянно да Му казваме: „Господи Исусе, обичам Те“. Ако имаме пламенна любов към Господ Исус и Му даваме първото място във всичко, ще се наслаждаваме на всичко онова, което Той е—Откр. 2:4-5, 7.
   2. За да се наслаждаваме на Христос като дървото на живота, трябва да сгодяваме хората с Него, да събуждаме истинска привързаност и любов в тях към скъпоценната личност на Господ Исус и да им помагаме да Му се наслаждават—2 Кор. 11:2-3.

C. Ние стоим в пътя на живота, като се храним с Христос чрез молитвено четене на Словото, чрез размишление над словото, служейки на другите със словото като Духа посредством упражняването на нашия дух на вяра—Йн. 6:57, 63; Ер. 15:16; Пс. 119:15; Мт. 4:4; 24:45; 1 Кор. 2:4-5, 13:
   1. Трябва да Му се наслаждаваме в Словото рано сутрин, за да имаме ново начало всеки ден, и трябва да приемаме словото Му с много внимателно размишление—Пс. 119:15, 147-148; вж. Лев. 11:3.
   2. Трябва всекидневно да говорим Христос на най-различни хора, навреме и без време (Деян. 5:42; 8:4; 2 Тим. 4:2) и отчаяно да се стремим да си изградим навика да говорим във всички събрания (1 Кор. 14:26, 4-5, 12, 31).

D. Ние стоим в пътя на живота, като се наслаждаваме на Триединния Бог като закона на Духа на живота с неговата божествена способност—Римл. 8:2; Ер. 32:39:
   1. В Едемската градина, с двете дървета в нея, виждаме живота, доброто и злото. Ние сме една миниатюрна Едемска градина със закона на Духа на живота в нашия дух, със закона на доброто в нашия природен, независим ум и със закона на злото в нашата плът—Римл. 7:23; 8:2, 16.
   2. Трябва да „включим“ закона на Духа на живота чрез ходене по духа и чрез насочване на ума към духа за раздаването на Триединния Бог като живот в нашето тричастно същество—стих. 2, 4, 6, 10-11.

E. Ние стоим в пътя на живота, като живеем във възкресението, в реалността на църквата като Тялото Христово, символизирана от златния светилник като дървото на възкресенския живот. Това е с цел да можем да носим Божията слава за Божието изражение под формата на града на живота, Новия Ерусалим—Еф. 1:22-23; Изх. 25:31-40; Откр. 1:11-12; 21:10-11.

III. Единственият начин, по който можем да бъдем победители, е като се храним с Христос и Му се наслаждаваме като на дървото на живота, за да можем да се преобразяваме в живота и да се превърнем в мъжкото дете, така че да изявяваме Христовата победа и да се превърнем в невястата за удовлетворение на Христос—2:7, 17; 3:20-21; 12:5-12; 19:7-9; 22:2, 14.

Химни за второто съобщение

509

1. Река течаща и дърво
   Били в градината Едем
   За да снабдят с храна и питие
   Човека до века.

   Бог е в Христос да ме снабди
   Бог кат' Духа мен храни
   Ако в духа си Христос ям
   С живот ще ме дари.

2. Дървото е славният Христос
   Храната за човека
   На Бога да се наслади
   И се задоволи.

3. Реката сочи ни Духа
   Човешкия дух да снабди
   С Бога да го обогати
   И да го освети.

4. Славен Христос – живот мой!
   Той кат' Духа в духа живей
   За да се слея с Бога
   И да Го изразя.

5. Ще славя Този мой Христос
   На Духа ще се покоря
   Славата Му ще проявя
   Изпълнен с благодат.

Химни 1151

1. Пий реката бисерна
   Течаща от трона
   Яж, дървото на живота
   Обилно от плода
   Няма нужда от светило
   Или от светлина
   Отиде си нощта!

   Ела, о, ела!
   Невяста и Духа
   И който чуе, нека извика
   И който е жаден,
   да вземе даром
   От живата вода!

2. Христос е реката ни
   и живата вода
   Христос е дървото
   и плода за наслада
   Христос е денят
   и светлината наша:
   Всичко е Той за нас!

3. Миеми ний одеждите си
   Да ядем плода
   Господи, Амин, Алилуя,
   Исус е сладък!
   Упражнявай ти духа си
   И Го преживявай
   О, какъв Христос!

4. Вече имаме ний дом
   Блестящ кат‘ слънцето
   В който братята
   се съединяват във едно.
   Исус нас обединява,
   ний да Го явим
   В местната църква.

Второ съобщение

Двете дървета и двата принципа на живеене

Пасажи от Писанията: Бит. 2:9; Евр. 4:12; 1 Кор. 2:14-15; Римл. 8:4, 6; Еф. 4:18-19; 2 Кор. 11:3

I. Двете дървета в Битие 2:9—дървото на живота и дървото за познаване на доброто и злото—представляват два принципа на живеене:

А. Двете дървета показват, че християнинът може да живее според два различни принципа—принципа на правилното и неправилното или принципа на живота—1 Кор. 8:1.

Б. Християните не бива да се ръководят от принципа на правилното и неправилното, от принципа на доброто и злото, а от живота—1 Йн. 5:11-13, 20.

В. Когато приехме Господ Исус и придобихме нов живот, ние придобихме един нов начин на живеене—принципът на живота. Ако не сме запознати с този принцип, ще отхвърляме принципа на живота и ще следваме принципа на правилното и неправилното.

Г. Нашето християнско битие не е свързано с това да питаме дали нещо е правилно или неправилно, а е свързано с това да сверяваме всичките си действия с живота в нас—Римл. 8:6; Еф. 4:18-19.

II. Нашият християнски живот се основава на вътрешния живот, а не на някакъв външен стандарт на правилното и неправилното; нашият принцип на живеене е вътрешен, а не външен:

А. Ако живеем според принципа на правилно и неправилно, ние не се различаваме от светските хора—17-ти стих.

Б. Правилното и неправилното не се решават от някакъв външен стандарт, а от вътрешния живот.

В. Трябва да избягваме не само всички лоши неща, но и нещата, които са просто добри:

1. Християните могат да вършат само това, което произлиза от живота. Съществуват зли неща, добри неща и нещата на живота—Йн. 1:4; 10:10; 1 Йн. 2:25; 5:13.
2. В Битие 2:9 „доброто и злото“ са поставени заедно като един път, а „животът“ е един друг път.
3. Съществува един стандарт, който е по-висок от стандарта на доброто—стандартът на живота—Йн. 11:25; 1 Йн. 5:11-12.
4. Стандартът на християнския живот се разправя не само със злите неща, но също и с добрите и правилни неща.
5. Много неща са правилни според човешките стандарти, но божественият стандарт ги определя за неправилни, защото им липсва божествения живот.

Г. Християнското живеене се основава на вътрешния живот—Римл. 8:2, 6, 10-11:

1. Християните не бива да определят нищо извън живота—1 Йн. 5:13.
2. Всичко, което води до нарастването на вътрешния живот, е правилно, а всичко, което води до намаляване на вътрешния живот, е неправилно.
3. Нашият път е Божият живот, а не правилното и неправилното; разликата между тези два принципа е огромна и контрастът между тях е много голям.
4. Въпросът, който трябва да си зададем, е дали божественият живот в нас се издига или спада; това определя пътя, по който ние поемаме.
5. Бог изисква ние да удовлетворяваме божествения живот; трябва да вършим нещата така, че да задоволяваме живота, който Бог ни е дал—Йн. 1:4; 3:15.
6. Като християни, ние трябва да се покайваме пред Бога не само за греховете, които сме извършили, но често пъти и за добрите неща, които сме сторили.

7. Принципът на нашето живеене не се състои в разграничаване между доброто и злото; ние сме длъжни да застанем пред Бога, за да решим кои неща произлизат от живота и кои—от смъртта—Римл. 8:6; 1 Йн. 3:14.

III. Ако искаме да живеем според принципа на живота, трябва да разделяме духа от душата и да познаваме духа—Евр. 4:12; 1 Кор. 2:14-15:

А. Господ, Който е Духът, живее, обитава, работи, движи се и действа в нашия дух и ние сме един дух с Него—2 Кор. 3:17; Римл. 8:16; 1 Кор. 6:17:

1. Ако искаме да познаваме Господа на практика и да Го преживяваме във всекидневния си живот, трябва да се научим да изпитваме духа си—2:14-15.
2. Ако не познаваме човешкия си дух, не можем да разберем Божието движение в нас и не можем да следваме Господа, защото Господ е Духът, Който живее в нашия дух—1 Йн. 2:27; 2 Тим. 4:22.

Б. Трябва да знаем разликата между нашия дух и останалите наши вътрешни части—Пс. 51:6; Езек. 36:26; 1 Петр. 3:4.

В. Каквото и да вършим в душата си, било то правилно или неправилно, означава да живеем в стария човек; ето защо, трябва да се отричаме от душевния си живот, от егото си—Мт. 16:24-26.

Г. Когато следваме духа си, ние следваме Самия Господ, защото Господ е в нашия дух—2 Тим. 4:22; 1 Кор. 6:17.

IV. За да живеем според принципа на живота, трябва да следваме вътрешното чувство на живота—Римл. 8:6; Еф. 4:18-19; Ис. 40:31:

А. Чувството на живота е субективно, личностно и практично:

1. От отрицателна страна, чувството на живота е усещането за смърт—Римл. 8:6а.
2. От положителна страна, чувството на живота е усещането за живот и мир със съзнанието за сила, задоволение, почивка, сияйност и утеха—стих 6б.

Б. Източникът на чувството на живота е божественият живот (Еф. 4:18-19), законът на живота (Римл. 8:2), Святият Дух (11-ти стих; 1 Йн. 2:27), пребъдващият в нас Христос (Йн. 15:4-5) и действащият в нас Бог (Фил. 2:13).

В. Функцията на чувството на живота се състои в това да ни показва дали живеем в природния живот или в божествения живот, в плътта или в Духа—1 Кор. 2:14-15; Римл. 8:8-9; Гал. 5:16-17.

Г. Растежът в живота на вярващите зависи от това как те се отнасят спрямо вътрешното чувство на живота—Еф. 4:15; Кол. 2:19; 1 Кор. 3:6-7.

Д. Трябва чрез молитва да влезем в чувството на живота и всеки ден да живеем според неговия контролиращ, водещ и направляващ елемент—Римл. 8:6; Еф. 4:18-19; 1 Йн. 2:27.

Е. Колкото повече ходим по духа и следваме чувството на живота, толкова повече ще живеем според принципа на живота—Римл. 8:4, 6.

V. Ако живеем според принципа на живота, ще изпитваме нещата не според правилното и неправилното, а според живота и смъртта—2 Кор. 11:3:

А. Евангелието от Йоан набляга на факта, че дървото на живота се противопоставя на дървото на познанието за доброто и злото и че ние сме длъжни да се интересуваме от живота, а не от доброто и злото—4:10-14, 20-21, 23-24; 8:3-9; 9:1-3; 11:20-27.

В. Най-добрият начин да изпитваме нещата—това е тайната на изпитването—е да ги изпитваме съгласно живота и смъртта. Трябва да се научим да изпитваме, да различаваме нещата според живота и смъртта, да отхвърляме всички приказки, които ни лишават от наслаждението на Христос като наше жизнено снабдяване и да приемаме истинското служение на Господа, което винаги ни укрепва в наслаждението на Христос като наше жизнено снабдяване—Римл. 8:6; 2 Кор. 11:3.

Химн за третото съобщение

493

1 О, Господи, Дух Си сега
Живот раздаваш Ти във нас,
Със всичките Ти богатства,
О, колко славно е това!

2. О, Господи, Дух Си сега
Освобождаваш ни във Теб;
И в истинската свобода
Закона на живота е.

3. О, Господи, Дух Си сега
Който преобразява нас,
И съобразява ни със Теб
И свети с Твойта светлина!

4. О, Господи, Дух Си сега
В духа ми дом Си правиш Ти;
И смесваш Се със моя дух,
И двата стават един дух.

5. О, Господи, научи ме
Как да свързвам моя дух с Теб,
За да ходя във Твоя Дух
И да живея в реалността.

Трето съобщение

Ние сме присадени в Христос, за да се превърнем в част от дървото на живота

Пасажи от Писанията: Бит. 2:9; 1 Кор. 6:17; Римл. 11:17, 24; Йн. 15:1, 4-5

I. **Библията разкрива, че взаимоотношението, което Бог иска да има с човека, е Той и човекът да станат едно—1 Кор. 6:17:**
   А. Всеки път, когато пристъпваме към Библията, трябва да се ръководим от следния принцип—Бог иска да бъде едно със Своите избрани хора—Йн. 14:20.
   Б. Главната цел на Бога е да направи Себе Си едно с човека и да направи човека едно със Себе Си—Еф. 4:4-6.
   В. Бог иска божественият живот и човешкият живот да се съединят и да станат един живот.
   Г. Централната линия на Божията икономика се състои в това, Бог и човекът, човек и Бог да станат едно, една същност, в която те двамата да имат едно живеене с един живот и с една природа—Откр. 22:17.
   Д. В Своето въплъщение Христос внесе Бога в човека, а в Своето възкресение Той внесе човека в Бога. По този начин Той осъществи сливането на Бога и човека в едно—Римл. 8:3; 1:3-4:
      1. Ние сме в Христос и Той е в нас; Той и ние сме станали една личност—1 Кор. 12:12.
      2. Христос се е превърнал в нас, а ние сме се превърнали в Него—Евр. 2:14, 11.

II. **Взаимоотношението, което Бог желае да има с човека, се изразява в това, Той и човекът да бъдат присадени заедно и по този начин да станат едно в органичен съюз—Римл. 6:3-5; Йн. 15:4-5:**
   А. Присаденият живот не е заменен живот—той е сливането на човешкия живот с божествения живот—1 Кор. 6:17.
   Б. При присаждането два сходни живота се съединяват и започват да растат заедно органически—Римл. 11:24:
      1. Тъй като нашият човешки живот беше създаден по Божия образ и подобие, той може да се съедини с божествения живот—Бит. 1:26.
      2. Нашият човешки живот прилича на божествения живот; затова божественият живот и човешкият живот могат да се свържат чрез присаждане и могат да живеят заедно.
   В. За да можем да бъдем присадени в Христос, Който е дървото на живота, беше необходимо Той да премине през процесите на въплъщение, разпятие и възкресение, за да се превърне в животворящият Дух—Йн. 1:14; 1 Кор. 2:2; 15:45.
   Г. Ние сме присадени в Христос, Който е дървото на живота, и това присаждане ни е направило едно с Него—Римл. 11:24:
      1. Христос и вярващите са едно дърво; Той е лозата, а ние сме пръчките—Йн. 15:1, 5а, 4а.
      2. Христос става наш живот, наша природа и наша личност—Кол. 3:4, 10-11; Еф. 3:17а.
   Д. Като новородени хора, които са присадени в Христос, ние сме длъжни да живеем присаден живот, един живот, в който двете страни са съединени, за да растат органично:
      1. Тъй като сме присадени в Христос, повече не бива да живеем сами по себе си; вместо това, трябва да позволяваме на пневматичния Христос да живее в нас—Гал. 2:20.
      2. Вече не бива да живеем чрез плътта си или чрез природното си същество, а трябва да живеем присаден живот чрез слетия дух—божествения Дух, слят с новородения човешки дух—1 Кор. 6:17; Римл. 8:4.
   Е. В присадения живот човешкият живот не е премахнат, а бива укрепен, възвишен и обогатен чрез божествения живот—Гал. 2:20; 4:19; Еф. 3:16-17а:
      1. В присадения живот пръчката запазва съществените си характерни черти, но бива укрепена, възвишена и преобразена чрез присаждането си към един по-висш живот—Йн. 15:4-5; Римл. 11:17.

2. В присадения живот божественият живот работи в нас, за да изхвърля отрицателните елементи:
   a. Божественият живот работи постепенно, за да елиминира всичко природно.
   b. Божественият живот поглъща нашите недостатъци и слабости.
   c. Отрицателният елемент на нашия нрав бива умъртвен и след това, вместо да бъде изхвърлен от нашия нрав, той бива възвишен и употребен от Господа.
3. В присадения живот божественият живот възкресява Божието първоначално създание и възвишава нашите способности—Йн. 11:25; Еф. 4:23:
   a. Когато божественият живот изхвърля отрицателните неща, той работи, за да възкреси Божието първоначално създание.
   b. По този начин нашите първоначални функции—функциите, които получихме по време на сътворението—биват възстановени, укрепени и възвишени—Гал. 2:20.
4. В присадения живот божественият живот снабдява нашите вътрешни части с Христовите богатства и напоява цялото ни същество—Римл. 12:2; 8:29-30.

III. Христос, като дървото на живота, е въплъщение на Бога като живот за нас; тъй като сме присадени в Христос, ние сме съединени с Него органически и сме част от дървото на живота—Кол. 2:9; Йн. 15:1, 4-5:

А. Ние не само се храним с Христос като дървото на живота—ние сме съединени с Него и сме част от Него—1 Кор. 6:17.

Б. Дървото на живота е предназначено за раздаването на божествения живот в нас; когато ние, пръчките, пребъдваме в лозата, ние получаваме раздаването на живота от дървото на живота и живеем като част от дървото на живота—Йн. 15:5; Римл. 8:2, 10, 6, 11; вж. Фил. 4:13.

В. В божествената икономика Христос, като дървото на живота, раздава Себе Си в нас; бидейки пръчките на лозата, ние пребъдваме в Него и Той пребъдва в нас.

Г. Когато ние пребъдваме в лозата, произтича едно раздаване на Бога в нас—едно раздаване на живота от дървото на живота в пръчките; това раздаване ни прави Богочовеци—Римл. 8:10, 6, 11.

Д. Да пребъдваме в Христос като лозата, означава да Го приемаме като наше обиталище, което е най-висшето и най-пълно преживяване на Бога. Да обитаваме в Христос, означава нашето живеене да се намира в Него и ние да Го приемаме като всичко за нас—Пс. 90:1; 91:1, 9.

Е. Ако живеем като част от дървото на живота, няма да се интересуваме от доброто и злото, а ще се интересуваме от живота и ще изпитваме нещата не според принципа на правилно и неправилно, а според живот и смърт—Бит. 2:9, 16-17; 2 Кор. 11:3.

Химни за Господната трапеза

116

1. Чудесно изкупление,
Блажени Господ, в Теб!
Ни виждано, ни чувано,
Що Ти стори за мен!
Божествен Си, мистичен Ти,
Над всички мои хвалби!
Изкупление, как чудно е,
Над всички славим Теб!

2. Пронизан на кръста за нас
Кръв и вода теча;
Живот божествен да дадеш,
За да ни изкупиш.
Кръвта Ти скъпа ни уми,
За да ни приемеш;
Новородени от Твоя живот.
Сега едно сме с Теб.

3. Зърно божествено умря,
Мнозина да роди,
Тъй слети и оформени,
Тяло Твое те са,
Ний - Твоето нарастване,
И Ти Си наш състав,
Чрез нас живееш, движиш Се,
И изявен Си Ти.

4. Във Твойто Тяло идваш Ти
Да се установиш;
Свой дом Ти в нас да устроиш,
За да ни спечелиш.
Сърцето Ти да радваме,
Съответствие Твое сме,
Едно Тяло сме с Теб сега,
Да Ти се насладим.

5. Сега си спомняме за Теб
Тук символите са,
За Твойто изкупление
Ний славим Те сега.
Тъй като Твое Тяло сме,
Невяста Твоя сме,
С поклон и благодарности
Ний вечно славим Те.

Химни 132

1. Ето Исус седи в небето,
Христос Господ царува там;
Като човек от Бога издигнат,
С Бож`ята слава увенчан.

2. Той се облече с човешка природа,
И умря според Божия план,
Възкръсна с вечно тяло сега
И е възнесен като човек.

3. Бог на земята в Него смири Се,
Бог със човека беше живял;
Човек във Него е възвишен,
Човек със Бог е примирен.

4. Той като Бог с човека е смесен,
Бог във човека свидетел е;
Той като човек с Бога е смесен,
Човек във Бог е прославен.

5. От Прославения в небето
Духът на Бога тук е дошъл;
Всичко, което Исус направи
Този Дух сега изяви.

6. Със Прославения в небето
Църквата се отъждествява;
Чрез Духа на Исус Христос
Всички научени са сега.

7. Ето човек сега е в небето
Като Господ е възцарен;
Това Исус е, наш`ят Спасител,
С Бож'ята слава увенчан!

Химни за Отца

12

1. О, Боже, извор Си на живот
Божествен и обилен!
Кат‘ живата вода течеш
От днес във вечността.

2. В любов Ти вля се във Сина
И влезе в човека
И Ти като Духа струиш
Във нас чрез благодат.

3. Макар че ний в порок и грях
Далече бяхме от Теб
Ти във Сина изкупи ни
Дари ни Ти с живот.

4. Ний често наскърбяваме Те
Духа огорчаваме
Но Ти пак идваш чрез Духа
Да Се раздадеш във нас.

5. Ти чрез Сина и във Духа
Се сливаш с нас сега
И във общение помазваш ни
И тъй растеш във нас.

6. Божията обич
И благодат,
Чрез Духа, течащ безспир
На Божиите богатства
Ний ще се насладим.

7. Отец, Сина и Духа
За нас тъй грижат се!
Ний славим Твоята Любов
В единодушие.

Химни 16

1. Татко наш, Ти Си неувяхващ,
Вечно нов Си Ти;
Ти Господи Си вечно жив,
И свеж като роса.

О, Татко, непроменим Си,
Не остаряваш Ти;
През всички векове Си свеж,
Новостта си разкри.

2. О, Ти Си Бог, и Ти Си „нов“;
Без Теб е тление,
Но с Тебе всичко ново е,
През всички времена.

3. Всяко благословение дал Си,
В него новост е;
Заветът Ти и Твойте пътища
Остават те.

4. Ново творение сега сме –
Нов дух и сърце;
Винаги обновяваме се,
Нов живот влагаш.

Химни за четвъртото съобщение

1191

1. От духа ми във мен
   Тече само живот
   Триединният Бог тече във мен
   Източник - Бог Отца, течение е Сина
   а Духът живот влива във мен.

   Господи, ценя този поток
   И душата си давам за Теб
   Тоз поток нека още тече
   Докато Ти ме възнаградиш.

2. На свежа, нежна трева
   Той кара ме да лежа
   Води ме във води на покой
   Вече аз не страдам
   И не се старая
   В тоз поток съм най-благословен

3. Призова ме Исус
   Във Светото място
   Да живея в присъствието Му
   Алелуя аз чух
   Насърчителен глас
   Пребъдвай - клон в лозата си.

Химн 846

1. Духът ми да тече,
Нека тече!
Моля Те, Господи,
О, да тече!
Минало изоставих,
Стени ще се сринат,
Духът ми освободен
О, нека тече!

2. Духът ми да тече,
О, нека тече!
Сега Те моля,
О, нека тече!
Без самодоволство,
Няма и гордост,
Духът ми не е вързан;
О, нека тече!

3. Духът ми да тече,
О, нека тече!
За това моля Те,
О, да тече!
Високомерие,
Гордост не ще ме спре,
Ще тека аз безспир,
В духа ще тека!

4. Духът ми да тече,
О, нека тече!
За това Теб търся,
О, да тече!
Без изолация,
Нито чрез правене,
Духът ми не стихва,
Дълбоко тече.

5. Духът ми да тече,
О, нека тече!
Моля Те, Господи,
О, да тече!
Доверието ми в мен,
Аз аза ще сваля,
Тази жива вода
В духа, Господи.

6. О, духът да тече,
О, нека тече!
Моята молитва,
О, нека тече!
Не просто общение,
Копнея да се изградя,
Смеся се с другите
В духа, Господи.

Четвърто съобщение

Да се превърнем във възпроизводство на Христос като дървото на живота за служението на живота

Пасажи от Писанията: Йн. 1:4; 12:24; 15:1, 4-5; 1 Йн. 5:16; 2 Кор. 4:12

I. В Божията икономика ние не само се храним с дървото на живота, но и сме пръчките на това дърво и в крайна сметка ще се превърнем в едно малко дърво на живота, едно възпроизводство на Христос, Който е дървото на живота—1 Петр. 2:21; Йн. 1:4; 12:24; 15:1, 4-5:

А. Божието намерение е всички вярващи в Христос да се превърнат във възпроизводство на Богочовека Христос—12:24; Римл. 8:29:

1. За да се превърнем във възпроизводство на Христос, е необходимо да се новородим от пневматичния Христос в нашия дух и след това постепенно да се преобразим чрез пневматичния Христос в нашата душа—Йн. 3:6; 2 Кор. 3:18.
2. Ние се превръщаме във възпроизводство на Христос чрез един процес, в който богатствата на божествения живот се раздават в нас и ние ги преживяваме—Еф. 3:8; Кол. 3:4, 10-11.
3. За да се превърнем във възпроизводство на нашия образец Христос, трябва да преживяваме Христос като Този, Който живее в нас, Който се формира в нас и Който се вселява в нашите сърца—Гал. 2:20; 4:19; Еф. 3:16-17а.
4. Превръщайки се във възпроизводство на Христос, ние спонтанно ще живеем Христос чрез изобилното снабдяване на Неговия Дух—Фил. 1:19, 21.

Б. В Битие 2:9 дървото на живота беше единствено по рода си; но дървото на живота е посадено в нас и расте в нас и ни превръща в едно малко дърво на живота.

II. Като възпроизводство на Христос, Който е дървото на живота, ние имаме служението на живота—1 Йн. 5:16; 2 Кор. 4:12:

А. Тъй като ние сме вярващи в Христос и сме Божии деца, ние имаме вечния живот и можем да го преживяваме и също така можем да служим с този живот на другите части на Тялото Христово—1 Йн. 5:11-16.

Б. Да служим с живот, означава да влагаме живот. Когато имаме излишък на живот, ние можем да служим на другите с това изобилие на живота—1:1-2; 2:25; 5:11-13, 16.

В. Службата в църквата е служба на раздаване на живота—една служба за снабдяване на другите с божествения живот—2 Кор. 4:12:

1. Трябва да бъдем впечатлени от това и да уповаваме на Господа, така че нашата служба да се превърне в проводник на Неговия живот—Йн. 11:25; 1 Йн. 1:2.
2. Животът, с който снабдяваме другите, се намира в Духа, Духът е слят с нашия дух, а Божият живот се намира, пребъдва и расте в слетия дух—1 Кор. 15:45б; 6:17; Римл. 8:4:
   - а. Ако искаме да снабдяваме светиите с живот, трябва да освобождаваме духа си, защото божественият живот се намира в нашия слят дух—7:6; 1:9.
   - б. Ако нашият дух не може да се освобождава, божественият живот няма да може да бъде освободен—8:10.

Г. Ако искаме да живеем като възпроизводство на Христос, Който е дървото на живота, трябва да бъдем дълбоко впечатлени от нуждата да сме способни да служим с живота—1 Йн. 5:11-16:

1. Службата, която Бог иска от нас, не се съсредоточава върху вършенето на някаква работа, а върху служенето с живот—16-ти стих.

2. За да служим с живот на другите, трябва да бъдем съединени с Христос, да пребъдваме в Христос и да Му позволяваме да ни изпълва, за да може Неговият живот, природа, предпочитания и склонност да се превърнат в наш живот, природа, предпочитания и склонност—2:27; Еф. 3:16-17.

Д. Да служим с живот, означава от нас да се излива живот. Нашето служение представлява Божието изливане от нас, което снабдява другите с божествения живот—Йн. 19:34; 7:37-39:

1. Животът е съдържанието на Бога и изливането на Бога. Божието съдържание е Божието същество, а Божието изливане е влагането на Бога като живот в нас—Еф. 4:18; Откр. 22:1.
2. За да може животът да се освобождава от нашия дух, нашият външен човек трябва да премине през разправа и да бъде разчупен—2 Кор. 4:16; Евр. 4:12:
   а. Ако нашият външен човек не е разчупен, не може да има чисто течение на божествения живот—Йн. 7:38.
   б. Ако искаме божественият живот да се освобождава от нас, трябва да бъдем покорени в душата си и да позволим на нашия дух да управлява и да царува над всичко. Тогава Господният живот ще може да се излива от нас—Еф. 3:16-17.
3. За да може животът да се излива от нас, е необходимо да бъдем едно с Христос в Неговата животоосвобождаваща смърт; това означава да бъдем отъждествени с поразения Христос, типизиран от ударената канара—Йн. 19:34; Изх. 17:6:
   а. Когато сме едно с Христос като ударената канара, божественият живот като живата вода ще се излива от нас—6-ти стих; Йн. 7:38.
   б. Нашият човешки живот, нашият природен живот трябва да бъде поразен, за да може живата вода да потече от нас—2 Кор. 4:10-11, 16.
   в. Ако сме едно с поразения Христос, ще преживяваме разпятието на природния си живот; докато Христовият божествен живот се излива от нас като живата вода чрез поразяването на Неговия човешки живот, ние също ще преживяваме течението на водата на живота чрез поразяването на нашия природен живот—стих. 10-12.

Е. Ако искаме да служим с живот на другите, трябва да сме наясно с атаката на смъртта, на портите на ада срещу църквата—Мт. 16:18; Римл. 5:17:

1. Всичко Божие се характеризира с живот, а всичко, произлизащо от Сатана, се характеризира със смърт. Всичко в църквата, което произлиза от Бога, е живот, а всичко, което произлиза от Сатана, е смърт—Йн. 11:25; Евр. 2:14.
2. Най-големият страх на Сатана по отношение на църквата е нейното противопоставяне на неговата сила на смъртта—2 Тим. 1:10.
3. Вечният живот в нас може да победи смъртта в нас и в другите части на църквата—1 Йн. 5:11-13, 16.
4. Като възпроизводство на Христос, Който е дървото на живота, ние трябва да преживяваме вечния живот и да служим с този живот на другите, превръщайки се в проводник за течението на вечния живот—Йн. 7:37-39; Фил. 1:24-25.